ler infantulū lactabat: q̃ ifantu/
lus coꝝ oib⁹ in ꝓuinio vocē emi/
sit dicēs. Audi lucreti. Occidisti
inualisti: ecce dat⁹es ī possessionez
inimici. Ad hāc vocē inualius ē a
maligno ſpu ibi in cōuiuio: ⁊ per
tres horas vexatus emisit ſpūm.

In ſcē martīe ꝑtrgīnis. Oꝛo.

OMñ̃s clemētissime de⁹ cui⁹
filius in ede btē martīe ho/
ſpitari dignat⁹ est: da q̃s vt eius
meritis que illū placide suscepit:
in ede polo ꝓ misericorditer hospi/
tari valeam⁹. Ꝑ eūn. Lcō. i.

MArtha hospita xpi: syro ꝓce
ucharia mīe regali ex pro
genie descēdit. Pōr ei⁹ syrie ⁊ ma
ritime multarūq̃ oraru dux exti/
tit. Tria aūt oppida scilz magda
lū: ⁊ bethania vtrāq̃z ⁊ hierosoly
me vbis partē maria cuz sorore
sua iure mīne hereditatis posside
bat. Nunq̃z aūt legīt virū habuis
se aut voium ꝓtubernio se subisse:
Ministrabat aūt dño nobilis hospi
ta: ⁊ sorore pariter mīstrare vole
bat: quia videbatur ei q⁹ ad serui
endum tanto hospiti non suffice/
ret totus mundus. Lectio ii.

Post ascēsionē dñi iām oꝛtuo pce
⁊ mīe defuncta: laçarus partē vr
bis hierlz: ⁊ magdalena magda
lū: martha aūt bethania possede/
rūt. Cū aūt magdalena deuotioni
⁊ cōtēplationi se totā exponeret:
laçar⁹ plus militie vacaret: mar/
tha prendens ⁊ sororis ⁊ frīs par/
tes strēnue gubernabat: ⁊ militi/
bus ac famulis sedule mīstrabat
Qia aūt hec post dñi ascēsionem
vendiderūt ⁊ ad pedes apostolo/
rum pretium detulerunt. Lcō. iii.

Anno vo dñi q̃rtodecimo a pas/
sione: cū iā indei stephanū, ꝓtho
martyrē occidissēt ⁊ ceteros disci
pulos ꝑter aplos a iudee finibus
eiecissent: diuersas gētiū discipli
subeūt regiones verbū dñi ibidez
seminantes. Erat aūt tūc tpis cū
aplis btūs maximin⁹ vnus de se/
ptuagintaduobus discipulis dñi
cui a beato petro maria magdale
ua fuerat cōmendata. Lcō. iii.

In hac igit dispsione btūs maxi/
minus maria martha laçar⁹ coꝛ
frater atq̃z marcellina martīe pe
diffequa: necnō ⁊ btūs celidoni⁹
q̃ cecus a natiuitate extiterat: sed
a dño illumiatus fuerat. Dēs hi
simul ⁊ plures alij xpiani ab infi
delibus expositi ⁊ pelago sine aliq̃
gubernatiōe positi: vt oēs sbmer/
gerent diuino tādē nutu marsiliā
aduenerūt vbi cū nulluz eos q' vel
let recipe inuenissent: sub quadaz
porticu que phano gentis terre il
lius preerat moꝛabant. Lcō. v.

Mādē p pdicationē btissime ma
rie magdalene marsiliēses cū suo
pncipe ad fidez iesu xpi conuersi
sunt destructis idolis vanis et ec/
clesijs edificatis ad honorez dei ⁊
scōꝝ suoꝝ: ad aquēsē ciuitatē, pse
cti ibi pplm ad fidē xpi cōuertūt:
⁊ btūs maximin⁹ ibi eps ordina/
tus: maria magdalena affectans
vitā ꝓtemplatiuā ducere ascēdit
i montē i quo nec aquarum fluen
ta: nec arborum: nec herbarum
erant solatia: ⁊ ibi stetit triginta

annis p angelos ē nutrita. Lc. vi.
Erat aūt brissima martha virgo valde facūda ac formosa: ⁊ in oibus gratiosa. Erat aūt tunc tpis super rhodanū in nemore quodā iter arelate ⁊ auinionē draco qui dā: medius aial ⁊ medius piscis grossior: bouis: lōgior equo hns dēte acutos vt spata: dorsū scindentē vt solabrū: cornib⁹ vtraq; parte munitus: qui latēs in flumine: omnes transeuntes perimebat: ⁊ naues submergebat. Lectio. vii.
Venerat aūt p mare de galatia asie generat⁹ a leuiathā q est serpēs aquosus ⁊ ferocissim⁹ a bona co animali quod galatie regio gignit qō in sectatores suos p spatium iugeris sterc⁹ suū velut spiculus dirigit: ⁊ qcqd tetigerit velut ignis exurit. At martha a pplis rogata accedēs ipsūq; in nemore quēdā hoiem māducantē reperiens: aquā bñdictā sup eū iecit: et crucē quādā sibi oñdit: q ptinus victus vt ouis stās: a scā martha prophno cingulo alligatur: ⁊ illico a populo lanceis ⁊ lapidibus perimitur. Vocabatur autem draco ab icolis tharascurus. Lcō. viii.
Unde in hu⁹ memoriā locus ille ab icolis tharascurus vocat q antea vocabat verluc idest niger loc⁹ eo q ibi erāt nemora ymbrosa et nigra. Ibi ergo btā martha de licentia maximini magr̄i sui ⁊ sororis suc dūceps remansit: ⁊ orationibus ⁊ ieiunijs idesinenter vacabat. Deide congregato ibidē magno sororū puētu: ⁊ ad honorē btē marie semp virginis magna edificata basilica satis ibi asperā duxit vitā: carnē ⁊ oēm pinguedinē oua caseū ⁊ vinū vitās: semel tñ i die edebat. Lētes i die ⁊ totidē in nocte genua flectebat. Lcō. ix.
Quadā vice dū apud auinionē inter vrbē ⁊ fluuiū rhodani pdicaret: iuuenis qdā vltra fluuiū rhodani psistens ei⁹ verba audire desiderās: cū nauigio careret nudatus natare cepit: ſz subito a vi fluminis rapiť ⁊ ptin⁹ suffocat. Cuius corpus vix secūda die inuentū aū pedes scē martē resuscitandū pñtat. Illa vo i modū crucis solo pstrata orauit. Adonay dñe iesu xpe q fratrē meū laçarū oliz resuscitasti: respice mi hospes care ad fidē circūstantū ⁊ resuscita puerū istū. Et applexnsa eius manu viuus surrexit ⁊ sacrū baptisma suscepit. In scōr martyr abdon et
O⁹ q scis tuis senne. Orabdō ⁊ sennen: ad hāc gloriā venēdi copiosū mun⁹ gfe ꝓtulisti: da famulis tuis suor veniaz pctōr: vt scōr tuor itercedentib⁹ meritis ab oibus mereamur adversitatib⁹ liberari. Per. Lcō. i.
Rome abdon ⁊ sēnen subdeguloz sub decio imperatore: quos decius in corduba ciuitate psaz sibi pñtari iussit: qbus dixit. Sic stulti facti estis vt non recordemini qr nō colētes deos traditi estis i man⁹ romanorū ⁊ nras: Cui beat⁹ abdon rñdit. Magis nos victores facti sum⁹ deo sauente ⁊ domino nostro iesu christo q regnat